

хранáватъ ѿстыатъ предлогъ що то го ѿма глаголю въз настоáщее время, като н. п. отъварамъ-отворихъ, затъварамъ-затворихъ, продавамъ-продадохъ, стръвамъ-сторихъ, оставамъ-оставихъ, отвътамъ-отточихъ, и проч. и дрѣги пакы нѣматъ отнюдъ вѣторо непредѣлено, но първо то е и вѣторо и първо, като, отъ стоимъ-стоахъ, водимъ-водихъ, мислимъ-мыслихъ, носимъ-носихъ, сѣчемъ-сѣкохъ, ѿмамъ-ѿмахъ, славословимъ-славословихъ, празднословимъ-празднословихъ, и дрѣги такива.

„Назначй въ обще, защо сѣкой глаголъ кой то започина отъ кой да е предлогъ, никогаши не може да го ѿзостави въз дрѣги те времена, илй да прйме дрѣги нѣкой вмѣсто него, но всегда ѿстыатъ наблюдава. Отъ предидѣши те прочее примѣри, ѿсно се показва, защо различни те знаменованйа на глаголи те показватсе съ различными те предлозы въз непредѣленное вѣторое, и отъ тамо происходатъ и различни те сложени глаголи. Като н. п. глаголъ простый сѣчемъ, не може да се сложи лесно съ предлозы те каквото що стои въз настоáщее время, сир. отсѣчемъ; ѿсѣчемъ, сосѣчемъ, насѣчемъ, оѣсѣчемъ, овсѣчемъ, посѣчемъ, подсѣчемъ, присѣчемъ, досѣчемъ,